

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№

гр. София, 01.06.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 45 състав,
в закрито заседание на 01.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

като разгледа дело номер **4157** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. чл. 73 ЗУСЕСИФ.

Образувано е по повод на подадена жалба от страна на „А. 2013“ със седалище и адрес на управление: [населено място], район О., [улица], ет. 5, ап. 17, представлявано от В. Н. К., срещу Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2020, с което е определено, че по схемите, базирани на площ, администрирани съгласно чл. 19 от Делегиран Регламент (ЕС) № 640 / 2014 на Комисията за кампания 2020 са наложени санкции, подлежащи на прихващане от бъдещи плащания, в размер на 91 128, 36 лева, издадено от Заместник – изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“.

Жалбата не отговаря на изискванията на АПК. Към жалбата не е приложен документ за платена държавна такса (чл. 151, т. 3 АПК). Съгласно чл. 27, ал. 6 от ЗУСЕСИФ при оспорването на индивидуалните административни актове по този закон държавните такси, които се събират за съдебните производства, са пропорционални и са в размер 0, 8 на сто от материалния интерес, но не повече от 1700 лв., а в случаите, когато материалният интерес е над 10 000 000 лв. – таксата е в размер 4500 лв. За производства по глава десета, раздел IV от Административнопроцесуалния кодекс и за производства по частни жалби пред Върховния административен съд се събира пропорционална такса в размер 10 на сто от дължимата такса по изречение първо, но не по-малко от 100 лв.

В конкретния случай на жалбоподателя са наложени санкции в размер на 91 128, 36 лева. Следователно дължимата такса е в размер на 730, 00 лева.

Към допълнителна молба от дата 31.05.2022 г. е депозирано платежно нареждане за заплатена държавна такса, но в размер на 50 лева. Съдът намира, че разликата до 730,

00 лева следва да се заплати от жалбоподателя. По силата на § 4, ал. 3 ЗУСЕСИФ приложим е чл. 27, ал. 6 от същия закон. В обжалвания акт е посочено, че средствата за подпомагане са осигурени от Европейски фонд за гарантиране в земеделието, от Европейски земеделски фонд за развитие на селските райони и от националния бюджет. В разпоредбата на чл. 1, ал. 2 от ЗУСЕСИФ изрично е посочен Европейски земеделски фонд за развитие на селските райони. Във второто изречение на чл. 1, ал. 2 от ЗУСЕСИФ е посочено, че за средства от ЕСИФ се счита и предвиденото в програмите национално съфинансиране, т. е. средствата от националния бюджет.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 158, ал. 1 АПК съдът

РАЗПОРЕДИ:

ОСТАВЯ БЕЗ ДВИЖЕНИЕ производството по административно дело № 4157 / 22 г. по описа на АССГ.

УКАЗВА на жалбоподателя „А. 2013“ със седалище и адрес на управление: [населено място], район О., [улица], ет. 5, ап. 17, представлявано от В. Н. К., чрез адв. М. К. С., служебен адрес: [улица], в 7 – мо дневен срок, считано от получаване на разпореждането да внесе посочената в мотивите на разпореждането държавна такса и да представи доказателства за това.

Ако нередовностите не бъдат отстранени в срок, производството по делото ще бъде прекратено.

СЪДИЯ: